

عنوان مقاله:

مطالعه و درمان لیشمانیوز جلدی با استفاده ترکیبی از عصاره آبی پیاز، برگ نی نیزار و دنبه گوسفندی

محل انتشار:

اولین کنگره ملی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

علی محمدبهرامی - گروه دامپزشکی دانشگاه ایلام

بهزاد فتحی نیا - دانشگاه پیام نور ایلام

انوار بهرامی - دانشگاه علوم پزشکی ایلام

مرتضی شمسی - گروه دامپزشکی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

هدف: لیشمانیوز گروهی از بیماری ها را در بر می گیرند که عامل آن گونه های تک یاخته ای از جنس لیشمانیا می باشد. مصرف داروهای شیمیایی ضد لیشمانیوز زیان هایی به بدن وارد می کند و مقاومت سیستم ایمنی بدن در برابر این داروها افزایش می یابد. بنابراین روز به روز بر اهمیت گیاهان دارویی و فرآورده های آن ها افزوده می گردد و اعتقاد عمومی در باره استفاده از آن ها پیوسته تقویت می گردد. هدف این تحقیق دست یابی به روش درمانی موثر، ارزان، کم عارضه و دسترسی به دارویی است که این بیماری را التیام بهتری ببخشد. مواد و روش کار: نمونه های تهیه شده از هر فرد مشکوک با استفاده از سه روش کشت محیط NNN،Smear و بیوپسی کشت داده شد. مجموعاً 925 نفر از افراد مشکوک تحت آزمایشات ذکر شده قرار گرفتند. از این تعداد 150 مورد (89 مذکر و 61 مونث) در سنین مختلف مورد مطالعه قرار گرفتند. 19 نفر مذکر و 21 نفر مونث (مجموعاً 40 نفر) با داروی محلی و بقیه افراد 110 نفر از داروی Amphotericine B استفاده نمودند. داروی محلی از عصاره آبی پیاز، برگ نیزار و دنبه تهیه گردید. داده ها توسط نرم افزار SPSS ویرایش 15 تجزیه و تحلیل شدند. نتایج و بحث : زخم های افرادی که از داروی محلی استفاده نمودند در مدت 133 روز التیام یافت . زخم های 26 نفر از این افراد در زمان حداقل 63 و حداکثر 76 روز و زخم های 11 نفر باقی مانده پس از 133 روز بهبود یافت . زخم های 3 نفر دیگر در این دوران بهبود نیافت و به مصرف مستمر درمان ادامه دادند. در گروه شیمیایی ، زخم های 56 نفر از این گروه حداقل 43 و حداکثر 68 روز بهبود یافت . زمان بهبود 642 نفر دیگر حداقل 104 و حداکثر 120 روز طول کشید. قطر زخم های افراد شیمیایی بین 6 تا 10 روز و افراد محلی بین 16 تا 19 روز از گسترش باز ایستاد. در افراد تیمار شده با داروی محلی بر خلاف گروه دیگر خارش در اطراف زخم ها احساس نشد. آثار باقیمانده زخم ها در افراد محلی بهتر از افراد شیمیایی بود. اندام پا بیشترین هدف گزش پشه خاکی بود. آمار نشان داد که مرداد ماه اوج بیماری در این منطقه می باشد. سنین بین 16 تا 24 سال بیشترین موارد بیماری را داشت . عصاره آبی پیاز، برگ نیزار و دنبه گوسفندی از جمله داروهای بومی ترکیبی هستند که در آن ها عوامل مهار کننده و التیام دهنده لیشمانیوز جلدی وجود دارد

کلمات کلیدی:

لیشمانیوز جلدی، عصاره آبی پیاز، برگ نیزار، دنبه گوسفندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/921530>

